

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมยุคปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่สำคัญ ๆ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์อย่างมาก ทั้งต่อตัวผู้เรียนเองและต่อประเทศชาติ ในแง่ของตัวผู้เรียนเอง การรู้ภาษาต่างประเทศเปรียบเสมือนการมีเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ หรือใช้ในการประกอบอาชีพได้ ในส่วนของประเทศชาตินั้น อาจกล่าวได้ว่า ความเจริญของประเทศชาติย่อมต้องอาศัยความเจริญของคนเป็นพื้นฐาน แม้ว่าความเจริญของคนไม่จำเป็นจะต้องเกิดจากการมีความรู้ภาษาต่างประเทศเท่านั้น การมีความรู้ในภาษาของตนเป็นอย่างดี ก็ช่วยให้สามารถแสวงหาความรู้และเป็นผู้เจริญได้ แต่ก็เป็นที่ยอมรับกันว่าการได้อาศัยความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งมีอยู่มากมายเป็นภาษาต่างประเทศมาประกอบกับความรู้เดิม จะช่วยให้บุคคลมีความรอบรู้กว้างขวางยิ่งขึ้นอีกมาก และย่อมจะมีส่วนช่วยให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองได้รวดเร็วขึ้น ด้วยเหตุนี้ทุกประเทศจึงถือว่าการเรียนภาษาต่างประเทศมีประโยชน์อย่างยิ่ง และเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้พลเมืองและประเทศชาติเจริญก้าวหน้าทัดเทียมประเทศอื่นอยู่เสมอ ในแผนการศึกษาแห่งชาติของไทย พุทธศักราช 2535 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2535: 25) จึงได้ระบุแนวทางการจัดการศึกษาไว้ข้อหนึ่งว่า “.....ส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ.....”

ในบรรดาภาษาต่างประเทศทั้งหลาย ภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นภาษาที่ประชากรของโลกใช้ติดต่อสื่อสารกันมากที่สุด ทั้งในด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และวงการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน ซึ่งเป็นสังคมยุคข่าวสารข้อมูล วิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ กำลังเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญขึ้น เพราะข้อมูลและความรู้ต่าง ๆ มักได้รับการถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทราบความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง

ใหม่ ๆ ในโลก สามารถศึกษาหาความรู้ และเข้าถึงวิทยาการต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางรวดเร็ว ในแง่ของการศึกษา อาจกล่าวได้ว่า การขาดความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ เป็นอุปสรรคสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับผู้ประสงค์จะศึกษาต่อในระดับสูง

สำหรับการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาของไทย กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษมาโดยตลอด โดยทั่วไป นักเรียนในระดับนี้จะได้เรียนรู้และฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา หรือเพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพในอนาคต ในบรรดาทักษะทั้ง 4 นี้ ทักษะอ่านนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง และเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันเอกสารสิ่งพิมพ์ในสาขาวิชาต่าง ๆ มีอยู่อย่างแพร่หลาย การศึกษาหาความรู้ด้วยการอ่านจึงเป็นวิธีที่สะดวก ผู้อ่านจะอ่านเวลาใดก็ได้ ทั้งยังมีเวลาที่จะไตร่ตรอง ตรวจสอบ ทบทวน คัดเลือก และเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ที่อ่านด้วย กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของทักษะการอ่านเป็นอย่างดี จึงกำหนดไว้ในหลักสูตรให้มีการสอนทักษะการอ่าน โดยเฉพาะแต่ในวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ยังคงกำหนดให้มีวิชาภาษาอังกฤษอ่าน เขียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอีกด้วย ทั้งนี้ กรมวิชาการ (2539: 28) ได้ระบุไว้ในหลักสูตรว่า มีจุดมุ่งหมาย คือ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักแสวงหาความรู้จากการอ่าน และสามารถเขียนสื่อความในรูปแบบต่าง ๆ ได้ดี สำหรับการจุดหมายหลักในด้านการอ่าน คือ เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทั้งนี้เพราะการพัฒนาให้นักเรียนให้มีทักษะการอ่านที่ดี มิใช่เป็นการฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้องเท่านั้น แต่ต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านด้วย ดังที่ วิลเลียมส์ (Williams, 1984) กล่าวไว้ว่า “ความเข้าใจในการอ่านเป็นจุดหมายหลักของการอ่านทั้งปวง การอ่านโดยจับใจความอะไรไม่ได้ ไม่ควรนับว่าเป็นการอ่าน เพราะการอ่านในลักษณะดังกล่าว ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใด ๆ แก่ผู้อ่าน การอ่านเพื่อความเข้าใจจึงเป็นการอ่านที่สำคัญที่สุด”

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน ยังมีนักเรียนอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาต่อในระดับสูง และควรมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างดีแล้ว แต่ปรากฏว่านักเรียนยังไม่มีความสามารถในการอ่านเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของ สุมณฑา วิรุฬญาณ (2530) ซึ่งมีข้อค้นพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ทั้ง 3 ระดับชั้น ยังไม่มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับถ่ายโอน สื่อสาร และ วิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งเป็นระดับการอ่านที่ต้องอาศัยความเข้าใจ นอกจากนี้ จากผลการประเมิน คุณภาพการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งดำเนินการโดยกรมวิชาการในปีการศึกษา 2538 ก็พบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ยังอยู่ในระดับ ปานกลางจนถึงค่อนข้างต่ำ (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา, ม.ป.ป.) จึงอาจกล่าวได้ว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ และสมควรได้รับการปรับปรุงอย่างจริงจัง เพราะปัญหาดังกล่าวนี้ อาจเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อความสำเร็จในการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต

การสอนเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวนี้ได้ เพราะการสอนมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้เป็นอย่างมาก และเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ดังที่ บราวน์ และคณะ (Brown et al., 1982) ได้กล่าวถึงการสอนว่าเป็นการพยายามช่วยให้บุคคลมีความรู้ความสามารถ หรือเปลี่ยนพฤติกรรม โดยเป้าหมายของการสอนคือการทำให้เกิดการเรียนรู้ ตามที่ต้องการขึ้นในตัวผู้เรียน ส่วน โปสเนอร์ และรูดนิตสกี (Posner and Rudnitsky, 1982) ก็ได้กล่าวถึงการสอนไว้คล้ายกันว่าเป็นกระบวนการที่มุ่งหมายให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมต่าง ๆ ของครูที่มุ่งให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่ต้องการ นอกจากนี้ จากผลการวิจัย เรื่องประสิทธิภาพของมัธยมศึกษา ก็มีข้อค้นพบประการหนึ่งว่า กระบวนการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมการสอนของครูเป็นส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยตรง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2530) ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของฮอฟแมน (Hoffman, 1986) ที่พบว่าครูและกระบวนการสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ดังนั้น การสอนจึงน่าจะเป็นวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการใช้แก้ปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้ นอกจากนี้ การสอนยังเป็นกิจกรรมที่สามารถวางแผน กำหนดและควบคุมให้เป็นไปตามที่ต้องการได้ เพราะไม่ซับซ้อนเท่ากับปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ เช่น ตัวผู้เรียน สภาพแวดล้อม ผู้ปกครอง ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการอ่านภาษาต่างประเทศ การสอนเป็นสิ่งจำเป็นมาก และควรเป็นการสอนที่พัฒนาขึ้นสำหรับการสอนทักษะอ่านโดยเฉพาะ ซึ่งต้องอาศัยข้อความรู้จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการอ่านภาษาต่างประเทศ

การสอนที่ดีซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียน คือ เกิดการเรียนรู้ขึ้น นั้น นักการศึกษาจำนวนมากมีความเห็นตรงกันว่า ควรเป็นการสอนที่มีการจัดระบบที่ดีโดยมีแนวคิด หรือทฤษฎีเป็นพื้นฐานรองรับ (Gagne and Briggs, 1979; Davies, 1981) การจัดการระบบการเรียนการสอนเป็นการจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนทั้งหมดให้มีความสัมพันธ์กัน เพื่อสะดวกต่อการนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (สัจจ อูทรานันท์, 2529) การจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบจึงเป็นการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การสอนที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จึงควรเป็นการสอนที่มีการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ไว้อย่างเป็นระบบ คือ เป็นรูปแบบการสอนที่กำหนดองค์ประกอบทั้งหมดในการสอนไว้อย่างสัมพันธ์กัน อาทิ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาขั้นตอน วิธีสอน การประเมินผล ในปัจจุบันแม้จะมีการศึกษาค้นคว้ามากมายเกี่ยวกับทักษะอ่านและการสอนทักษะอ่านภาษาอังกฤษ แต่ก็ยังเป็นการศึกษาในแต่ละประเด็นย่อย เช่น การเปรียบเทียบผลของการสอนโดยใช้กิจกรรมก่อนการอ่าน หลังการอ่าน และระหว่างการอ่าน การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมนำ การอภิปรายศัพท์ และการอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน ซึ่งกล่าวได้ว่า ยังไม่มีการบูรณาการข้อคิดค้นเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ในการอ่านให้สมบูรณ์ครบวงจรของการสอน

การอ่านและการสอนอ่านภาษาต่างประเทศนั้น ได้มีการศึกษาค้นคว้ากันมาเป็นเวลานาน เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน จึงมีการศึกษาว่าองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านมีอะไรบ้าง เพื่อให้มองเห็นได้ชัดเจนขึ้นว่า การอ่านที่ประสบความสำเร็จคือ สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้นั้น จะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยใดบ้าง แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการอ่านภาษาต่างประเทศที่เสนอไว้ มี อาทิ เช่น กูดแมน (Goodman, 1971) กล่าวว่า การอ่านที่ประสบความสำเร็จ จะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ซึ่งได้แก่ ความรู้ของผู้อ่านในด้านคำศัพท์ ฝอยคำสำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ตลอดจนสัมพันธภาพของข้อความที่อ่าน
2. โลกทัศน์ ความเชื่อ ประสบการณ์และความรู้ต่าง ๆ ที่ผู้อ่านได้เรียนรู้มา (Schema)
3. ความสมบูรณ์ในตัวเนื้อเรื่องหรืองานเขียน (Concepted Semantic Completeness)
4. ลักษณะโครงสร้างงานเขียน ซึ่งงานเขียนประเภทต่าง ๆ จะมีโครงสร้างภายในแตกต่างกันไป

ในบรรดาปัจจัยทั้ง 4 ประการนี้ ปัจจัย 2 ประการแรก เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้อ่านโดยตรง ส่วนปัจจัย 2 ประการหลัง เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับงานเขียนหรือบทอ่านนั่นเอง

นอกจากนี้ แฮร์ริส และ สมิธ (Harris and Smith, 1986) ก็ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการอ่านว่า ประกอบด้วยปัจจัยภายนอก ซึ่งได้แก่ ลักษณะของบทอ่าน และปัจจัยภายใน ซึ่งได้แก่พื้นความรู้ของผู้อ่านในเรื่องที่อ่าน ความสามารถทางภาษา ความสนใจ แรงจูงใจทัศนคติ โดย แฮร์ริส และ สมิธ ให้ความสำคัญแก่พื้นความรู้ และความสามารถทางภาษาเป็นพิเศษ นอกจากนี้ สมิธ (Smith, 1988) ก็ให้แนวคิดไว้เช่นกันว่าองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านมี 2 ประการ คือ ข้อมูลที่มองเห็นด้วยสายตา (Visual Information) ได้แก่ บทอ่านและข้อมูลที่มองเห็นไม่เห็นด้วยสายตา (Nonvisual Information) ได้แก่ ข้อมูลความรู้ที่มีอยู่ในตัวผู้อ่าน หรือ ความรู้เดิม (Prior Knowledge) จากแนวคิดที่เสนอมานี้แล้วทั้งหมด อาจสรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญในการอ่านภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ตัวผู้อ่านเอง ซึ่งจะต้องมีความรู้ที่สำคัญอย่างน้อย 2 ด้าน คือ ความรู้ด้านภาษา และความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และบทอ่านซึ่งมีโครงสร้างงานเขียนหรือการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะที่สมบูรณ์เป็นที่เข้าใจได้

จากองค์ประกอบของการอ่านดังกล่าวข้างต้น นักจิตวิทยาและนักภาษาศาสตร์ได้พยายามศึกษาว่าองค์ประกอบทั้งหมดเกี่ยวข้องกับ เชื่อมโยง หรือมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไรในการอ่าน ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นการศึกษากระบวนการอ่านนั่นเอง ในระยะแรก นักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยมและนักภาษาศาสตร์โครงสร้าง ได้อธิบายกระบวนการอ่านว่าเป็นการรับรู้ตัวอักษรและเชื่อมโยงตัวอักษรเข้ากับเสียง (Bloomfield and Barmhart, 1961) ซึ่งสามารถอธิบายได้เฉพาะการอ่านออกเสียงเท่านั้น และไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในระยะต่อมา นักจิตวิทยากลุ่มปัญญานิยมและนักภาษาศาสตร์ปริวรรต จึงพยายามศึกษา และวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจมากขึ้น และเห็นพ้องกันว่า กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการทางสมองหรือสติปัญญา ซึ่งผู้อ่านเป็นผู้สร้างความหมายขึ้นมาจากสิ่งที่อ่านเอง (Carrell and Eisterhold, 1988) แนวคิดของกลุ่มนักจิตวิทยาปัญญานิยมและนักภาษาศาสตร์ปริวรรตดังกล่าวนี้ เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน และมักเรียกกันว่าเป็นแนวคิดของกลุ่มนักภาษาศาสตร์จิตวิทยา (Psycholinguistic Approach)

แนวคิดของกลุ่มนักจิตวิทยาภาษาศาสตร์เกี่ยวกับการอ่านภาษาต่างประเทศ ได้รับการทดสอบ วิจัย และพัฒนามาเป็นลำดับ จนกระทั่งเป็นทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) ทฤษฎีนี้เสนอแนวคิดหลักว่าการอ่านเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน โดยผู้อ่านเป็นผู้สร้างความหมายขึ้นจากบทอ่าน ตามความเข้าใจของผู้อ่าน และโดยอาศัยพื้นความรู้เดิมของผู้อ่านเป็นสำคัญ ไม่ใช่อาศัยแต่เพียงความรู้ทางภาษาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น (Carrell and Eisterhold, 1988) พื้นความรู้ (Background Knowledge) หมายถึง ความรู้ที่สะสมอยู่ในสมองของบุคคล ซึ่งอาจได้มาจากการเรียนรู้หรือจากประสบการณ์ ส่วนโครงสร้างความรู้ หรือ Schemata เป็นโครงสร้างในสมองที่มีการจัดกลุ่มข้อมูลเกี่ยวกับพื้นความรู้ทั้งหมดที่บุคคลนั้นมีอยู่ (Rumelhart and Ortony, 1977)

จากแนวคิดดังกล่าว นักจิตวิทยาภาษาศาสตร์หลายคนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไป อีกว่า พื้นความรู้ที่จำเป็นในการอ่านประกอบด้วยอะไรบ้าง และมีผู้ที่เสนอความคิดเห็นไว้ อาทิ เช่น เอสเคย์ (Eskey, 1986) กล่าวถึง พื้นความรู้ที่จำเป็นต่อการอ่านว่ามี 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ พื้นความรู้ด้านรูปแบบภาษา (Form) และพื้นความรู้ด้านเนื้อหา (Substance) ความรู้ด้านรูปแบบภาษาประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร คำศัพท์ โครงสร้าง ความหมาย และรูปแบบงานเขียนในบทอ่านนั้น ๆ ส่วนพื้นความรู้ด้านเนื้อหาประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความรู้รอบตัวทั่วไป และความรู้ในเนื้อหาเฉพาะเรื่อง นอกจากนี้ เนลสัน (Nelson, 1987) ได้ให้ความเห็นว่า พื้นความรู้ที่จำเป็นในการอ่าน ได้แก่ พื้นความรู้ด้านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน และพื้นความรู้ด้านโครงสร้างบทอ่าน ซึ่งเป็นลักษณะการนำเสนอเนื้อเรื่องในบทอ่านนั้น ส่วน คาร์เรลล์ และ ไอสเตอร์โฮลด์ (Carrell and Eisterhold, 1988) มีความเห็นเกี่ยวกับพื้นความรู้ที่จำเป็นในการอ่านว่ามี 2 ประเภท คือ ความรู้เกี่ยวกับภาษา ซึ่งหมายถึงความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ รูปแบบสำนวน การเรียบเรียงคำ และโครงสร้างของภาษาในเรื่องที่อ่าน ซึ่งแต่ละภาษามีกฎเกณฑ์ดังกล่าวไม่เหมือนกัน พื้นความรู้ประเภทนี้ แท้จริงแล้วก็คือความรู้ความสามารถที่แต่ละบุคคลมีในด้านภาษานั้นเอง ส่วนพื้นความรู้อีกประเภทหนึ่ง คือความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งหมายถึงความรู้ในเรื่องราวที่ได้จากประสบการณ์ในชีวิต หรือจากการเรียนรู้ของผู้อ่าน และเก็บสะสมไว้ ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ง่ายขึ้น ในระยะต่อมา คาร์เรลล์ (Carrell, 1991) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับประเภทของพื้นความรู้ที่จำเป็นต่อการอ่านเพิ่มเติมอีกว่าประกอบด้วยความรู้ 3 ด้าน คือ

ความรู้ด้านภาษาที่ใช้ในบทอ่าน ความรู้ด้านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน และความรู้ด้านโครงสร้างหรือลักษณะการเสนอเนื้อหาในบทอ่าน โดยสรุปกล่าวได้ว่า แนวคิดในปัจจุบันเกี่ยวกับประเภทของพื้นความรู้ที่จำเป็นในการอ่าน ครอบคลุมความรู้ 3 ด้าน คือ

1. พื้นความรู้ด้านภาษา (Linguistic Schemata) ซึ่งได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร คำศัพท์ โครงสร้าง และสัมพันธ์ภาพในข้อความ
2. พื้นความรู้ด้านเนื้อหา (Content Schemata) ซึ่งได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความรู้รอบตัวทั่วไป และความรู้ในเนื้อหาเฉพาะเรื่อง
3. พื้นความรู้ด้านโครงสร้างบทอ่าน (Formal Schemata) ซึ่งเป็นรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาในบทอ่านนั้น เช่น บทอ่านประเภทบรรยาย (Description) ประเภทเล่าเรื่อง (Narration) ประเภทโน้มน้าว (Persuasion) เป็นต้น

สำหรับในด้านกระบวนการอ่าน หรือกระบวนการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ให้แนวคิดว่ามี 2 กระบวนการ ที่สำคัญ และเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน ในระหว่างการอ่าน คือ กระบวนการวิเคราะห์จากล่างสู่บน (Bottom-Up Process) และกระบวนการวิเคราะห์จากบนสู่ล่าง (Top-Down Process) สำหรับกระบวนการวิเคราะห์จากล่างสู่บนนั้น ผู้อ่านจะใช้ความสามารถทางภาษาในการวิเคราะห์ตั้งแต่ระดับตัวอักษร ความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ เรื่อยไปจนถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค และข้อความทั้งหมดในที่สุด แอนเดอร์สัน (Anderson, 1985) อธิบายว่า เมื่อกระบวนการอ่านเป็นไปในลักษณะดังกล่าว ผู้อ่านจะใช้ข้อมูลที่ปรากฏในบทอ่านเป็นตัวชี้แนะ (Cue) ให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่าน กระบวนการนี้จึงเป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านพิจารณาองค์ประกอบย่อย ๆ ของภาษา เช่น คำแต่ละคำและหน้าที่ของคำ ๆ นั้นในประโยค ส่วนกระบวนการวิเคราะห์จากบนสู่ล่างนั้น เป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านใช้พื้นความรู้เป็นตัวชี้แนะแนวทางให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่กำลังอ่านอยู่ ซึ่งพื้นความรู้ของแต่ละคนย่อมไม่เหมือนกัน ดังนั้นหากผู้อ่านมีความรู้ในเรื่องที่อ่านอยู่บ้าง ก็จะสามารถนำไปปรับเข้ากับข้อมูลในบทอ่านได้ และทำให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่ายขึ้น โดยสรุปกล่าวได้ว่า กระบวนการอ่านแบบล่างสู่บนเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบภาษาจากบทอ่าน และพยายามใช้ความรู้ทางภาษาในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ส่วนกระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมของตนเข้าช่วยในการตรวจสอบ ตีความ ทำนาย หรืออธิบาย ข้อมูลในบทอ่านที่ยังไม่ชัดเจน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้มากขึ้น

กระบวนการอ่านทั้งสองลักษณะดังกล่าวนี้ ปัจจุบันได้รับการยอมรับจากผู้เชี่ยวชาญในวงการสอนภาษาต่างประเทศโดยทั่วไปว่า เป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Carrell and Eisterhold, 1988) เพราะในขณะที่กระบวนการวิเคราะห์จากล่างสู่บน เกิดขึ้นตั้งแต่ผู้อ่านลงมืออ่านตัวอักษร คำศัพท์ ประโยค และพยายามทำความเข้าใจข้อมูลโดยอาศัยความรู้ทางภาษาอย่างค่อยเป็นค่อยไปนั้น กระบวนการวิเคราะห์จากบนสู่ล่างก็จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น โดยที่ผู้อ่านจะสร้างมโนทัศน์ต่าง ๆ ขึ้นในใจเกี่ยวกับที่อ่าน ทำให้เกิดการคาดคะเนเรื่องที่อ่านได้อย่างคร่าว ๆ มโนทัศน์ของผู้อ่านเกิดขึ้นจากพื้นความรู้และประสบการณ์ที่สะสมไว้นั่นเอง สำหรับผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพ กระบวนการทั้งสองนี้จะเกิดขึ้นไปพร้อม ๆ กัน โดยไม่รู้ตัว เมื่อใดที่กระบวนการจากล่างสู่บนเกิดปัญหาคือขึ้น โดยอาจเป็นความกำกวมของภาษาที่เขียน ซึ่งทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจ หรือเป็นความบกพร่องทางภาษาของผู้อ่านเอง กระบวนการวิเคราะห์จากบนสู่ล่างก็จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว โดยผู้อ่านสามารถใช้พื้นความรู้มาคาดคะเน หรือเลือกทางเลือกที่เป็นไปได้มากที่สุดจากสิ่งที่อ่าน มาช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้มากขึ้น

ในปัจจุบัน การสอนทักษะอ่านภาษาต่างประเทศยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และสาเหตุสำคัญประการหนึ่งมาจากวิธีการสอนอ่านที่ไม่ถูกต้อง ดังที่ คาร์เรลล์ และไอสเตอร์โฮลด์ (Carrell and Eisterhold, 1988) กล่าวไว้ว่า “ในการสอนอ่าน ครูมักเน้นเฉพาะด้านความรู้ทางภาษาของนักเรียน และการทำความเข้าใจบทอ่านโดยอาศัยความรู้ทางภาษาเท่านั้น” สำหรับการสอนอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน จากงานวิจัยของ อิศรา สารงาม (2529) พบว่า ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูส่วนใหญ่ยังสอนอ่านโดยใช้วิธีแปล และให้โอกาสนักเรียนในการเข้าร่วมหรือทำกิจกรรมน้อย ซึ่งการสอนโดยใช้วิธีแปล ไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านแต่อย่างใด นอกจากนี้งานวิจัยของ สมณฑา วิรุฬญาณ (2530) ก็มีข้อค้นพบเช่นกันว่า ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนอ่านอยู่มาก และยังมีวิธีการสอนอ่านด้วยการแปล และให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์ที่เรียน ดังนั้นในการอ่าน นักเรียนจึงต้องพยายามทำความเข้าใจทุกคำที่ปรากฏอยู่ในประโยค และทุกประโยคที่อยู่ในข้อความที่อ่าน โดยเชื่อว่าความเข้าใจในเรื่องที่อ่านจะได้มาจากสิ่งที่เขียนไว้ในบทอ่านเท่านั้น และถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจก็เป็นเพราะความบกพร่องทางภาษาของผู้อ่านเอง เช่น ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ ไม่เข้าใจโครงสร้าง โดยที่ผู้อ่านไม่ได้ใช้กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ที่อาศัยความรู้เดิมเข้าช่วยในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านแต่อย่างใด

ตั้งแต่ระดับต้นของช่วงปี 1970 มาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน มีงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการอ่านตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการใช้พื้นความรู้ด้านต่าง ๆ เข้าช่วยในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน อาทิเช่น อัลเดอร์สัน (Alderson, 1984) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้ด้านภาษาของผู้อ่าน (Linguistic Schema) กับความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า พื้นความรู้ด้านภาษามีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเป็นอย่างมาก งานวิจัยของ คิทเทอร์เรอร์ (Kitterer, 1988) ศึกษาการสอนพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน เพื่อให้นักเรียนมีพื้นความรู้ด้านเนื้อหา (Content Schema) ก่อนการอ่าน โดยเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับการสอนพื้นความรู้ในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทอ่าน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนให้มีพื้นความรู้ด้านเนื้อหาในบทอ่านมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านมากกว่านักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ กูลด์ (Gould, 1987) ได้ทำการศึกษาผลของการสอนพื้นความรู้ 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา (Content Schema) และด้านโครงสร้างบทอ่าน (Formal Schema) ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน โดยเปรียบเทียบกับนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับการสอนให้มีพื้นความรู้ดังกล่าว ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนให้มีพื้นความรู้ทั้ง 2 ด้าน มีความเข้าใจในการอ่าน และสามารถระลึกถึงเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดีกว่านักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในปี ค.ศ.1994 เลวิน และเรเวส (Levine and Reves, 1994) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้ด้านภาษา (Linguistic Schema) ด้านเนื้อหา (Content Schema) และด้านโครงสร้างบทอ่าน (Formal Schema) กับความเข้าใจในการอ่านบทอ่านประเภทต่าง ๆ ผลการวิจัยพบว่า พื้นความรู้ทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านบทอ่านทุกประเภท โดยระดับความสัมพันธ์แตกต่างกันไปตามประเภทของบทอ่าน

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทย รุ่งนภา นุตราวงศ์ (2532) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน และมีความสนใจในหัวเรื่องแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านแตกต่างกัน มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ แว่ววิภา ภักดีอาษา (2532) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน

แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกันมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน

โดยสรุป กล่าวได้ว่า จากผลการวิจัยที่ผ่านมาจำนวนมากพบว่า พื้นความรู้มีบทบาทสำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับการอ่านมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การเลือกนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากนักเรียนในระดับนี้มีพื้นความรู้ที่สะสมจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ที่ผ่านมาพอสมควรแล้ว และอยู่ในระยะที่กำลังเตรียมตัวเพื่อการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จึงเป็นนักเรียนในระดับที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง ให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพื่อให้สามารถศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับเหตุผลของการศึกษาโดยเน้นที่ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น เพราะได้พิจารณาเห็นว่า หลักสูตรวิชาทักษะอ่านระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งการอ่านเพื่อความเข้าใจนี้จะครอบคลุมทั้งความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริงที่ปรากฏในบทความ ความเข้าใจในระดับตีความสิ่งซึ่งไม่ได้กล่าวไว้ตรง ๆ ในบทความ แต่ต้องใช้ความสามารถในการสรุปอ้างอิง และครอบคลุมถึงความเข้าใจในระดับประเมินค่า ซึ่งเป็นการใช้ข้อมูลจากบทความมาพิจารณาอย่างใช้เหตุผลด้วย ดังนั้นการอ่านเพื่อความเข้าใจจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่ง สำหรับนักเรียนในการศึกษาระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อตรวจสอบผลของการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สมมติฐานของการวิจัย

จากแนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน และแนวความคิดเกี่ยวกับการอ่าน และการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ที่นำมาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างรูปแบบการสอน รวมทั้งผลการวิจัยจำนวนมากที่พบว่า พื้นความรู้ด้านภาษา ด้านเนื้อหา และด้านโครงสร้างบทอ่าน มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่าน เช่น งานวิจัยของโรบินส์ (Robins, 1987) สไนเดอร์ (Snider, 1988) และเลไวน์ และเรเวส (Levine and Reves, 1994) ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานดังนี้

1. รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จะเป็นรูปแบบการสอนที่มีคุณภาพ โดยได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิให้อยู่ในเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
2. รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น โดยคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการสอน จะต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม และคะแนนจากการทดสอบหลังการสอนจะเพิ่มสูงขึ้นกว่าคะแนนจากการทดสอบก่อนการสอนอย่างน้อยร้อยละ 15 ของคะแนนเต็ม และเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ ใช้สำหรับสอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
2. ตัวแปรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย
  - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
    - 2.1.1 พื้นความรู้ ซึ่งแปรค่าได้ 3 ค่า คือ พื้นความรู้ด้านภาษา พื้นความรู้ด้านเนื้อหา และพื้นความรู้ด้านโครงสร้างบทอ่าน
    - 2.1.2 แบบของการสอน ซึ่งแปรค่าได้ 2 ค่า คือ การสอนตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้ และการสอนตามปกติ
  - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร

4. การนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในการวิจัย มีกำหนดเวลา 1 เดือน โดยทำการสอน 12 ครั้ง และใช้บทอ่าน จำนวน 12 บท

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นสิ่งที่พัฒนาได้
2. เนื่องจากหลักสูตรวิชาทักษะอ่านในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้ง 3 ระดับ มีจุดมุ่งหมายเหมือนกัน คือ ให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในการทดลองใช้รูปแบบการสอน จึงกำหนดให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นนักเรียนระดับกลางชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นตัวแทนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบการสอน หมายถึง แผนซึ่งแสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดกระทำ เพื่อให้เกิดผลแก่ผู้เรียนตามจุดประสงค์ ประกอบด้วยหลักการ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ หมายถึง แผนซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดกระทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ ตามกรอบแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ซึ่งมีสาระสำคัญว่า การอ่านเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน โดยผู้อ่านเป็นผู้สร้างความหมายขึ้นมาจากบทอ่าน โดยอาศัยความเข้าใจของผู้อ่านเป็นสำคัญ พื้นความรู้ที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน มี 3 ด้าน คือ พื้นความรู้ด้านภาษา พื้นความรู้ด้านเนื้อหา และพื้นความรู้ด้านโครงสร้างบทอ่าน

พื้นความรู้ด้านภาษา หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้าง และสัมพันธภาพในข้อความ

พื้นความรู้ด้านเนื้อหา หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม หรือความรู้รอบตัวทั่วไป หรือความรู้ในเนื้อหาเฉพาะเรื่อง

พื้นความรู้ด้านโครงสร้างบทอ่าน หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างหรือรูปแบบในการเรียบเรียงและนำเสนอเนื้อหาในบทอ่าน

การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามปกติ หมายถึง การสอนตามคู่มือการสอนอ่านภาษาอังกฤษของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการวิชาภาษาอังกฤษของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจข้อมูล ซึ่งเป็นภาษาเขียนได้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน ซึ่งความเข้าใจในการอ่านนี้วัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย ความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง หมายถึง ความเข้าใจข้อมูลที่กล่าวไว้ตรง ๆ ในบทอ่าน ประกอบด้วย การรู้ความหมายของคำ การหาใจความสำคัญ และหารายละเอียด

2. ความเข้าใจระดับตีความ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ไม่ได้กล่าวไว้ตรง ๆ ในบทอ่าน แต่จะใช้ความสามารถในการสรุปอ้างอิงและลงความเห็น ประกอบด้วย การย่อความ การได้มาซึ่งข้อสรุป การทำนายผลที่จะเกิดตามมา

3. ความเข้าใจระดับประเมินค่า หมายถึง การประเมินค่าสิ่งที่อ่าน โดยใช้ข้อมูลจากบทอ่านมาพิจารณาอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์ในเรื่องนั้นในการตั้งเกณฑ์มาตรฐานเพื่อตัดสินและประเมินค่า

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้รูปแบบการสอนสำหรับใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้โดยตรงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนระดับชั้นที่สูงหรือต่ำกว่า ก็สามารถนำรูปแบบนี้ไปใช้ได้ โดยปรับหรือเลือกเนื้อหาให้มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน
2. เป็นแนวทางแก่ครูในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษทักษะอื่น ๆ โดยการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างมีระบบ โดยมุ่งที่สัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน
4. เป็นการเผยแพร่ขยายความรู้ทางด้านกระบวนการเรียนการสอนทักษะอ่านภาษาต่างประเทศ ตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้ให้แพร่หลายสู่วงการศึกษาและวงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านภาษาต่างประเทศ